

Ten slotte betwist verzoekster verschillende aspecten van de vaststelling door de Commissie van het boetebedrag, daaronder begrepen de vaststelling van het vertrekpunt voor de berekening van het basisbedrag, de berekening van de duur van de inbreuk, de verhoging van het basisbedrag wegens verzwarende omstandigheden en het percentage van de vermindering van het basisbedrag wegens verzachtende omstandigheden. Zij voert onder meer aan, dat de bestreden beschikking in strijd is met artikel 7 van het Europees Verdrag tot bescherming van de rechten van de mens en de fundamentele vrijheden.

Beroep, op 7 september 2001 ingesteld door P & O European Ferries (Portsmouth) Limited tegen Commissie van de Europese Gemeenschappen

(Zaak T-206/01)

(2001/C 331/37)

(Procestaal: Engels)

Bij het Gerecht van eerste aanleg van de Europese Gemeenschappen is op 7 september 2001 beroep ingesteld tegen Commissie van de Europese Gemeenschappen door P & O European Ferries (Portsmouth) Limited, vertegenwoordigd door Julian Ellison en Mark Clough QC van het kantoor Ashurst Morris Crisp, te Brussel (België).

Verzoekster concludeert dat het het Gerecht behage:

- krachtens artikel 230 EG (ex artikel 173 EG-Verdrag) nietig te verklaren beschikking C (2001) 1442 van de Commissie van 8 mei 2001 betreffende staatssteun van Frankrijk voor de onderneming Bretagne Anglettere Irlande (behalve artikel 1, leden 2 en 3), voorzover daarmee steun aan BAI is goedgekeurd;
- de Commissie te verwijzen in verzoeksters kosten.

Middelen en voornaamste argumenten

Verzoekster is een veerbootmaatschappij die veerdiensten onderhoudt voor toeristen en vracht op bepaalde lijnen tussen Frankrijk en het Verenigd Koninkrijk in het westelijke gedeelte van het kanaal. Haar belangrijkste concurrent is de Franse veerbootmaatschappij Bretagne-Anglettere-Irlande S.A., „Brittany Ferries” („BAI”).

Verzoekster bracht haar bezwaren tegen de door BAI ontvangen staatssteun informeel onder de aandacht van de Commissie in mei 1998, vlak nadat de Commissie de formele onderzoeksprocedure had geopend.⁽¹⁾ Nadien werd het verzoekster duidelijk, dat de Commissie zich uitsluitend richtte op de in de

periode 1995/1998 aan BAI verleende staatssteun. Verzoekster was van mening, dat wanneer het onderzoek tot die periode beperkt bleef, voorbij zou worden gegaan aan een grote hoeveelheid andere door BAI ontvangen staatssteun, en in februari 2001 diende zij een formele klacht in.

In december 2000 begon verzoekster een procedure tegen de Commissie krachtens artikel 232 EG, omdat de Commissie had nagelaten te handelen met betrekking tot alle elementen van verzoeksters klacht. Die procedure is nu bij het Gerecht aanhangig.⁽²⁾

In het onderhavige beroep verzoekt verzoekster het Gerecht om de beschikking van de Commissie nietig te verklaren, voorzover daarbij de aan BAI verleende steun is goedgekeurd. Zij stelt dat de in verordening 659/1999⁽³⁾ vastgestelde verjaringstermijn in dit geval niet van toepassing is, en dat de Commissie zich uitdrukkelijk moet bezighouden met de in de klacht genoemde staatssteun van vóór 1989. Het standpunt van de Commissie dat de drie scheepvaartondernemingen („SPCs”) en BAI één economische groep vormen en dat de charterbetalingen tussen BAI en de SPCs irrelevant zijn voor de staatssteunregels, is haars inziens onjuist.

Verder stelt verzoekster, dat de conclusies van de Commissie met betrekking tot het markteconomische investeringsonderzoek onjuist zijn, en dat in de bestreden beschikking ook rekening had moeten worden gehouden met een aantal borgstellingen en contante overheidssubsidies en -leningen.

Wat de herstructurering betreft verwerpt verzoekster de conclusies van de Commissie dat de SPCs/BAI-economische groep voldoende rendement op eigen vermogen heeft gemaakt en zal maken en dat BAI de SPCs voor het charteren marktprijzen betaalt. Haars inziens zijn die conclusies gebaseerd op volledig onredelijke veronderstellingen ten aanzien van de restwaarde van de schepen. Verder verwerpt verzoekster de conclusies van de Commissie betreffende de relevante markt, haar conclusie dat verzoekster een monopoliepositie op de relevante markt(en) zou krijgen wanneer BAI zich zou terugtrekken, en haar beoordeling van de intensiteit van het herstructureringssteunpakket.

Ten slotte, stelt verzoekster, dat de Commissie inbreuk heeft gemaakt op een aantal procedurele vereisten in de staatssteunregels, in het bijzonder het vereiste om de betrokken partijen in kennis te stellen van de zaken die in onderzoek zijn.

⁽¹⁾ Procedure nr. C 31/98.

⁽²⁾ Zaak T-49/01 (PB 2001, C 161, blz. 19).

⁽³⁾ Verordening (EG) nr. 659/1999 van de Raad van 22 maart 1999 tot vaststelling van nadere bepalingen voor de toepassing van artikel 93 van het EG-Verdrag (PB 1999, L 83, blz. 1).